

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B.

przeciwko A. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. B. na rzecz powoda (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B. kwotę 1 428,03 złotych (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia osiem złotych trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 158,67 złotych za okres od dnia 17 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty,
- 158,67 złotych za okres od dnia 16 lutego 2017 roku do dnia zapłaty,
- 158,67 złotych za okres od dnia 16 marca 2017 roku do dnia zapłaty,
- 158,67 za okres od dnia 18 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty,
- 158,67 za okres od dnia 19 maja 2017 roku do dnia zapłaty,
- 158,67 złotych za okres od dnia 16 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty,
- 158,67 złotych za okres od dnia 18 lipca 2017 roku do dnia zapłaty,
- 158,67 za okres od dnia 16 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,
- 158,67 złotych za okres od dnia 16 września 2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanej A. B. na rzecz powoda(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B. kwotę 824,90 złotych (osiemset dwadzieścia cztery złote dziewięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 października 2017 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanej A. B. kwoty 1 514,13 złotych wraz z ustawowymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 167,28 złotych za okres od dnia 17 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, 167,28 złotych za okres od dnia 16 lutego 2017 roku do dnia zapłaty, 167,28 złotych za okres od dnia 16 marca 2017 roku do dnia zapłaty, 167,28 złotych za okres od dnia 18 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty, 167,28 złotych za okres od dnia 19 maja 2017 roku do dnia zapłaty, 167,28 złotych za okres od dnia 16 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty, 167,28 złotych za okres od dnia 18 lipca 2017 roku do dnia zapłaty, 175,89 złotych za okres od dnia 16 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty i 167,28 złotych za okres od dnia 16 września 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 02 grudnia 2014 roku strony zawarły umowę o świadczenie stałej obsługi prawnej na czas określony wynoszący trzydzieści sześć miesięcy. Za świadczone usługi pozwana zobowiązała się do uiszczania miesięcznej opłaty abonamentowej w wysokości 158,67 złotych brutto. W ramach umowy pozwanej co miesiąc przysługiwały nielimitowane konsultacje prawne telefoniczne i mailowe w sprawach gospodarczych, pięć godzin pracy prawnika w zakresie obsługi prawnej w sprawach gospodarczych oraz trzy godziny pracy prawnika w zakresie obsługi w sprawach prywatnych, a ponadto obsługa windykacyjna, reprezentacja w sądzie oraz weryfikacja kontrahentów. W okresie pierwszych trzydziestu dni obowiązywania umowy pozwana nie ponosiła opłat z tytułu zawartej umowy. W tym czasie, tj. w okresie testowym, pozwanej przysługiwało prawo do odstąpienia od zawartej umowy, czego pozwana nie uczyniła, w związku z czym utraciła prawo do przedterminowego jej rozwiązania. Z upływem okresu testowego po stronie pozwanej zaktualizował się obowiązek uiszczania comiesięcznej opłaty abonamentowej. Powód z tego tytułu regularnie wystawiał pozwanej faktury, z których część została zapłacona. Pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń co do jakości usług wykonywanych przez powódkę ani co do wysokości należnych z tego tytułu opłat. Za wykonane usługi powód wystawiła pozwanej faktury o numerach: (...). Pomimo upływu terminu płatności pozwana nie dokonała zapłaty za wykonane usługi. Bezskuteczne okazało się również wystosowane przez powoda wezwanie do zapłaty.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 11 grudnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2086069/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwana A. B. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zarzuciła, że powód wystawił wskazane w pozwie faktury bezpodstawnie, gdyż pozwana zrezygnowała ze świadczonych przez nią usług i nie wyraziła woli kontynuacji umowy po upływie okresu testowego. Pozwana wskazała przy tym, że częściowo opłaciła wystawione przez powoda faktury pod wpływem nacisków telefonicznych, w tym na poczet należności dochodzonej pozwem zapłaciła kwotę 165 złotych. Zarzuciła nadto, że powód nie wykonywał na jej rzecz żadnych usług, o których mowa w umowie wskazanej w pozwie oraz zakwestionowała roszczenie powódki co do wysokości podnosząc, że kwota zobowiązania pozwanej powinna być niższa niż wskazana w pozwie.

W uzupełnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 27 maja 2018 roku” (k. 73-74 akt) pozwana A. B. zakwestionowała także umocowanie R. B. do zawarcia w jej imieniu przedmiotowej umowy podnosząc, że powód nie dysponuje prawidłowym pełnomocnictwem udzielonym przez pozwaną tej osobie, w konsekwencji czego umowa między stronami nie została ważnie i skutecznie zawarta.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 grudnia 2014 roku pomiędzy (...)spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w B. i A. B. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) doszło do zawarcia umowy o świadczenie stałej obsługi prawnej – pakiet 129.

Umowa została zawarta na czas określony trzydziestu sześciu miesięcy począwszy od dnia jej podpisania, przy czym w terminie trzydziestu dni od dnia zawarcia umowy A. B. przysługiwało uprawnienie do odstąpienia od tejże umowy drogą pisemnego oświadczenia, bez obowiązku zapłaty kary umownej. Dla zachowania tego terminu wystarczające było nadanie oświadczenia o odstąpieniu w placówce polskiego operatora pocztowego lub drogą przesyłki kurierskiej na adres:(...),(...) B., ulica (...)(§ 3 ust. 1 oraz ust. 2 umowy).

W ramach zawartej umowy A. B. co miesiąc przysługiwały nielimitowane konsultacje prawne w sprawach gospodarczych (telefoniczne i mailowe oraz wideorozmowy), pięć godzin pracy prawnika w zakresie obsługi prawnej w sprawach gospodarczych oraz trzy godziny pracy prawnika w zakresie obsługi w sprawach prywatnych, a ponadto obsługa windykacyjna, reprezentacja w sądzie oraz weryfikacja kontrahentów (dwunastu kwartalnie).

A. B. zobowiązana była natomiast do uiszczania na rzecz(...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B. miesięcznej opłaty abonamentowej w kwocie 158,67 złotych brutto (129 złotych netto) oraz do zwrotu kosztów wysyłki pism wysyłanych w imieniu i za zgodą A. B. i zwrotu kosztów dojazdu do niej na jej życzenie oraz do miejsc urzędowania sądów i organów administracji publicznej w celu jej reprezentowania.

Dodatkowe opłaty oraz zwrot kosztów przesyłek oraz podróży płatne były na podstawie faktury.

umowa o świadczenie stałej obsługi prawnej – k. 41-42 akt, pełnomocnictwo udzielone R. B. przez A. B. w formie aktu notarialnego (Rep. A numer (...), notariusz Agata Illes, Reda) – k. 107-108 akt, nagranie rozmów telefonicznych pomiędzy pracownikiem powódki a pozwaną zapisane na płycie CD – k. 111 akt, zeznania świadka R. B. – protokół rozprawy z dnia 26 października 2018 roku – k. 116-117 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:32-00:14:36)

Zawarcie powyższej umowy poprzedzone było rozmowami telefonicznymi prowadzonymi przez pracownika (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B. z A. B., która wskazała, że w dniu, w którym miała być przesłana jej umowa celem podpisania, nie będzie ona obecna w siedzibie firmy, wskazując jednakże, że będzie wówczas tam obecna jej matka R. B. mająca jej pełnomocnictwo i umocowana do podpisania przedmiotowej umowy.

Umowa zawarta w dniu 02 grudnia 2014 roku została opatrzona pieczętą firmową A. B. oraz pieczętą imienną i podpisem jej pełnomocnika R. B..

W dniu zawarcia tej umowy R. B. była pełnomocnikiem A. B. na podstawie pełnomocnictwa z dnia 23 grudnia 2013 roku uprawniającego do zarządzania i administrowania oraz rozporządzania jej majątkiem.

umowa o świadczenie stałej obsługi prawnej – k. 41-42 akt, pełnomocnictwo udzielone R. B. przez A. B. w formie aktu notarialnego (Rep. A numer (...), notariusz Agata Illes, Reda) – k. 107-108 akt, nagranie rozmów telefonicznych pomiędzy pracownikiem powódki a pozwaną zapisane na płycie CD – k. 111 akt, zeznania świadka R. B. – protokół rozprawy z dnia 26 października 2018 roku – k. 116-117 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:32-00:14:36)

W 2015 roku A. B. uiściła na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B. tytułem opłaty abonamentowej łącznie kwotę 1 108,68 złotych.

W 2017 roku i w 2018 roku A. B. uiszczała nieregularnie na rzecz (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w B. opłaty abonamentowe za świadczone na jej rzecz usługi, w tym w dniu 22 grudnia 2017 roku uiściła kwotę 165 złotych, która została zaliczona na poczet jej zobowiązań wynikających z przedmiotowej umowy, a dochodzonych w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Gdyni w sprawie o sygn. akt VI GC 2147/17.

Część należności została nadto wyegzekwowana i przekazana (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w B. przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy Jacka Hospod.

Uzyskane kwoty (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w B. zaliczał na poczet najdalej wymagalnego długu A. B..

pismo z dnia 28 czerwca 2018 roku – k. 83 akt, historia operacji bankowych – k. 84-85 akt, pozew złożony w sprawie o sygn. akt VI GC 2147/17 – k. 3-6 akt sprawy o sygn. akt VI GC 2147/17 Sądu Rejonowego w Gdyni, dowód wpłaty – k. 75 akt oraz k. 59 akt sprawy o sygn. akt VI GC 2147/17 Sądu Rejonowego w Gdyni, pismo z dnia 15 lutego 2018 roku – k. 66-69 akt sprawy o sygn. akt VI GC 2147/17 Sądu Rejonowego w Gdyni,

Z tytułu świadczonych na rzecz A. B. usług obsługi prawnej (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w B. wystawił następujące faktury:

- numer (...) na kwotę 167,28 złotych brutto, w tym z tytułu opłaty abonamentowej na kwotę 158,67 złotych i z tytułu opłaty pocztowej za przesyłkę wezwania papierowego na kwotę 8,61 złotych, z terminem płatności do dnia 16 stycznia 2017 roku,
- numer (...) na kwotę 167,28 złotych brutto, w tym z tytułu opłaty abonamentowej na kwotę 158,67 złotych i z tytułu opłaty pocztowej za przesyłkę wezwania papierowego na kwotę 8,61 złotych, z terminem płatności do dnia 15 lutego 2017 roku,
- numer (...) na kwotę 167,28 złotych brutto, w tym z tytułu opłaty abonamentowej na kwotę 158,67 złotych i z tytułu opłaty pocztowej za przesyłkę wezwania papierowego na kwotę 8,61 złotych, z terminem płatności do dnia 15 marca 2017 roku,
- numer (...) na kwotę 167,28 złotych brutto, w tym z tytułu opłaty abonamentowej na kwotę 158,67 złotych i z tytułu opłaty pocztowej za przesyłkę wezwania papierowego na kwotę 8,61 złotych, z terminem płatności do dnia 17 kwietnia 2017 roku,
- numer (...) na kwotę 167,28 złotych brutto, w tym z tytułu opłaty abonamentowej na kwotę 158,67 złotych i z tytułu opłaty pocztowej za przesyłkę wezwania papierowego na kwotę 8,61 złotych, z terminem płatności do dnia 18 maja 2017 roku,
- numer (...) na kwotę 168,28 złotych brutto, w tym z tytułu opłaty abonamentowej na kwotę 158,67 złotych i z tytułu opłaty pocztowej za przesyłkę wezwania papierowego na kwotę 8,61 złotych, z terminem płatności do dnia 15 czerwca 2017 roku,
- numer (...) na kwotę 167,28 złotych brutto, w tym z tytułu opłaty abonamentowej na kwotę 158,67 złotych i z tytułu opłaty pocztowej za przesłanie wezwania papierowego na kwotę 8,61 złotych, z terminem płatności do dnia 17 lipca 2017 roku,
- numer (...) na kwotę 175,89 złotych brutto, w tym z tytułu opłaty abonamentowej na kwotę 158,67 złotych i z tytułu opłaty pocztowej za przesyłkę dwóch wezwań papierowych na łączną kwotę 17,22 złotych, z terminem płatności do dnia na dzień 15 sierpnia 2017 roku,
- nr (...) na kwotę 167,28 złotych brutto, w tym z tytułu opłaty abonamentowej na kwotę 158,67 złotych i z tytułu opłaty pocztowej za przesyłkę wezwania papierowego na kwotę 8,61 złotych, z terminem płatności do dnia 15 września 2017 roku.

faktury – k. 43-60 akt

Pismem z datą w nagłówku „dnia 29 września 2017 roku”(…)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w B. wezwał A. B. do zapłaty należności stwierdzonych w wymienionych powyżej fakturach.

wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 61-63 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w tej części, w której pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania oraz nagrania rozmów pomiędzy stronami poprzedzających zawarcie spornej umowy, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Nadto Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy o sygn. akt VI GC 2147/17 Sądu Rejonowego w Gdyni w postaci pozwu, dowodu wpłat i pisma procesowego powoda z datą w nagłówku „dnia 15 lutego 2018 roku”, z którego wynikało, że wpłaty dokonywane przez pozwaną powód zaliczał na poczet należności najdawniej wymagalnych, a także, że wpłata pozwanej dokonana w dniu 22 grudnia 2017 roku została zaliczona na należności dochodzone tamtym postępowaniem.

Sąd nie oparł się natomiast na przedłożonej przez pozwaną A. B. kserokopii pierwszej strony aktu notarialnego z dnia 12 czerwca 2013 roku (Rep. A numer (...), k. 76 akt), z którego wynika, iż przy udokumentowanej tym aktem czynności prawnej dokonanej z innym podmiotem niż powód R. B. działała w imieniu i na rzecz swojego syna K. B., okoliczność ta pozostaje bowiem bez jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Podobnie bez znaczenia pozostaje fakt posiadania odpisu tego aktu notarialnego przez powoda, czy jego ewentualnego dołączenia do zawartej w dniu 02 grudnia 2014 roku przez strony umowy, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia, jedynie w tym miejscu na marginesie wskazać należy, że w żadnej mierze nie przesądza to o braku umocowania R. B. do działania w imieniu i na rachunek pozwanej, czego istnienie w sposób nie budzący wątpliwości wykazało postępowanie dowodowe.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na zeznaniach świadka R. B. w zakresie, w jakim świadek potwierdziła, że zawarła umowę z powodem w imieniu i na rachunek pozwanej A. B., której była w tym czasie pełnomocnikiem. Powyższa okoliczność znajduje bowiem potwierdzenie w treści złożonego przez nią samą pełnomocnictwa, a także w treści nagrania rozmów telefonicznych prowadzonych przez pozwaną z powodem, w czasie których pozwana wskazywała wyraźnie i wprost na swoją matkę – świadka R. B. jako na jej pełnomocnika i osobę umocowaną do zawarcia przedmiotowej umowy.

Sąd za niewiarygodne uznał natomiast zeznania świadka odnośnie złożenia przez pozwaną A. B. oświadczenia o odstąpieniu od umowy w czasie trwania tzw. okresu testowego umowy, okoliczność ta nie znajduje bowiem jakiegokolwiek potwierdzenia w zaoferowanych przez stronę dowodach.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanej A. B. kwoty 1 514,13 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od poszczególnych kwot i dat wskazanych w pozwie – tytułem opłaty za usługi prawne świadczone na rzecz pozwanej w okresie od stycznia do września 2017 roku, na podstawie zawartej przez strony umowy z dnia 02 grudnia 2014 roku.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwana A. B. podnosiła, że w określonym terminie zrezygnowała z usług świadczonych przez powoda i nie kontynuowała okresu testowego, a nadto zakwestionowała ważność i skuteczność zawartej umowy wskazując na brak pełnomocnictwa R. B. do działania w imieniu pozwanej podnosząc, że powód nie dysponuje stosownym pełnomocnictwem pozwanej. Pozwana zaprzeczyła też, aby powód świadczył na jej rzecz jakiegokolwiek usługi wskazane w umowie i zakwestionowała żądanie pozwu co do wysokości, w tym wskazując, że wartość dochodzonej kwoty jest niższa oraz że powód nie uwzględnił dokonanej przez nią w dniu 22 grudnia 2017 roku wpłaty w kwocie 165 złotych.

W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 734 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonane zlecenie należy się wynagrodzenie (art. 735 § 1 k.c.).

Oceniając zasadność roszczenia dochodzonego pozwem przypomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a według treści art. 232 k.p.c. strona w postępowaniu sądowym zobowiązana jest wskazywać fakty oraz dowody na potwierdzenie swoich twierdzeń.

Celem wykazania zasadności żądania objętego pozwem powód (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w B. przedłożył poświadczony za zgodność z oryginałem przez zawodowego pełnomocnika będącego radcą prawnym występującym w niniejszej sprawie odpis umowy o świadczenie stałej obsługi prawnej zawartej w dniu 02 grudnia 2014 roku. Umowa ta została opatrzona pieczętą firmową pozwaną A. B. oraz pieczętą imienną i podpisem pełnomocnika pozwaną – R. B..

Pozwana A. B. zaprzeczała jednakże, aby R. B. była upoważniona do reprezentowania prowadzonego przez nią przedsiębiorstwa, niemniej jednak z przeprowadzonych w sprawie dowodów wynika okoliczność przeciwna. Sąd miał bowiem na uwadze, że reprezentująca w niniejszej sprawie pozwaną A. B. – jej matka R. B., która zawarła w imieniu pozwaną sporną umowę, przedstawiła Sądowi wypis aktu notarialnego sporządzonego przed notariuszem Agatą Illes (Rep. A numer (...), k. 107-108 akt), z którego jednoznacznie wynika, że dnia 23 grudnia 2013 roku A. B. udzieliła matce R. B. pełnomocnictwa między innymi do zarządzania i administrowania oraz rozporządzania jej majątkiem, a w związku z tym do odpłatnego lub nieodpłatnego zbywania, nabywania wszelkich praw majątkowych oraz do zaciągania wszelkich zobowiązań, czy też składania wszelkich oświadczeń wiedzy i woli. Pełnomocnictwo to obejmowało nadto dokonanie wszelkich czynności jakie pełnomocnik uzna za konieczne do realizacji pełnomocnictwa i jak wynikało z zeznań świadka R. B. na żadnym etapie pełnomocnictwo to nie zostało odwołane, a pełnomocnikiem pozwaną świadek była nieprzerwanie od wielu lat. Okoliczność umocowania świadka R. B. do reprezentowania pozwaną wynikała nadto z oświadczenia samej pozwaną A. B., która podczas rozmowy telefonicznej przeprowadzonej z pracownikiem powoda osobiście wskazała, że jej pełnomocnikiem, w tym osobą uprawnioną do zawarcia przedmiotowej umowy, jest R. B.. A. B. w trakcie trwania przedmiotowej rozmowy kilkakrotnie podkreślała nadto, że R. B. dysponuje udzielonym przez pozwaną w formie aktu notarialnego pełnomocnictwem do jej reprezentowania.

Wreszcie Sąd miał na uwadze, że świadek R. B. w swoich zeznaniach także potwierdziła powyższe okoliczności, przy czym zarówno świadek, jak i pozwana A. B. błędnie upatrywały nieważności, czy nieskuteczności zawartej umowy w samym fakcie niedysponowania przez powoda odpisem stosownego pełnomocnictwa. Posiadanie odpisu takiego pełnomocnictwa przez powoda pozostaje bowiem bez znaczenia w sytuacji, gdy nie budzi wątpliwości Sądu, że R. B. w dacie zawierania umowy była pełnomocnikiem pozwaną A. B., co wynika i z dokumentu pełnomocnictwa, i z zeznań świadka, a wreszcie – także z oświadczeń samej pozwaną składanych w czasie rozmów telefonicznych z pracownikiem powoda. Na marginesie jedynie wskazać należy, że przepisy prawa nie wymagają do zawarcia przedmiotowej umowy (o świadczenie usług prawnych) żadnej formy szczególnej, a więc udzielenie pełnomocnictwa, czy też potwierdzenie zawartej umowy również takiej formy nie wymaga i mogłoby być dokonane w każdy sposób, w tym ustnie, czy w sposób dorozumiany. Wskazać bowiem należy, że za skutecznym zawarciem przez strony niniejszego procesu umowy z dnia 02 grudnia 2014 roku przemawiał również bezsporny fakt, iż pozwana uregulowała część należności powoda i to bezpośrednio po jej zawarciu (marzec – lipiec 2015 roku).

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budziło zatem wątpliwości Sądu, że strony łączyła zawarta w sposób ważny i skuteczny umowa o świadczenie stałej obsługi prawnej. Skoro zaś umowa ta została zawarta na czas określony wynoszący trzydzieści sześć miesięcy, liczonych od dnia jej podpisania, to umowa ta

obowiązywała w okresie od dnia 02 grudnia 2014 roku do dnia 02 grudnia 2017 roku i przez cały ten okres pozwana była zobowiązana do uiszczania opłat abonamentowych i innych opłat wynikających z umowy.

Wprawdzie pozwana A. B. zarzucała, że w określonym terminie zrezygnowała z usług powoda i nie kontynuowała okresu testowego, jednakże w sprawie brak jest jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego tę okoliczność. Pozwana nie przedstawiła bowiem żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że złożyła powodowi oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Brak jest również w sprawie jakiegokolwiek dowodu, z którego wynikałoby, że sporna umowa została przez nią wypowiedziana w późniejszym okresie. W tych zaś okolicznościach powyższe zarzuty pozwanej zdaniem Sądu należało uznać za chybione.

Pozwana A. B. kwestionowała również żądanie pozwu co do wysokości wskazując, że wartość dochodzonej kwoty powinna być niższa, a nadto, że powód nie uwzględnił dokonanej przez nią w dniu 22 grudnia 2017 roku wpłaty w kwocie 165 złotych. Tymczasem jak wynikało z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy o sygn. akt VI GC 2147/17 Sądu Rejonowego w Gdyni w postaci pozwu, dowodu wpłat i pisma procesowego powoda z datą w nagłówku „dnia 15 lutego 2018 roku”, wpłaty dokonywane przez pozwaną powód zaliczał na poczet należności najdawniej wymagalnych stosownie do dyspozycji art. 451 k.c., a wpłata pozwanej dokonana w dniu 22 grudnia 2017 roku została zaliczona na należności dochodzonych tamtym postępowaniem, które zostało już prawomocnie zakończone.

Odnosząc się do żądanej wysokości dochodzonego pozvem roszczenia, to wskazać należy, że jak wynika z treści łączącej strony umowy pozwana A. B. zobowiązała się do uiszczania na rzecz powoda miesięcznej opłaty abonamentowej w kwocie 158,67 złotych brutto (129 złotych netto) oraz do zwrotu kosztów wysyłki pism wysyłanych w jej imieniu i za jej zgodą, a także do zwrotu kosztów dojazdu do niej na jej życzenie oraz do miejsc urzędowania sądów i organów administracji publicznej w celu jej reprezentowania.

Jednocześnie Sąd zważył, że na kwotę dochodzoną niniejszym procesem składała się nie tylko opłata abonamentowa, ale również i opłata w kwocie 8,61 złotych z tytułu opłaty pocztowej za przesyłkę wezwania papierowego.

Mając na uwadze, że pozwana kwestionowała wysokość roszczenia objętego tym postępowaniem oraz wskazywała, że nie korzystała z usług powoda (co jednakże pozostaje bez znaczenia dla obowiązku uiszczenia abonamentu, a więc wynagrodzenia za gotowość do świadczenia umówionej usługi), w ocenie Sądu powód nie zdołał wykazać, czego dotyczyła owa kwota 8,61 złotych doliczona do każdej faktury (a w jednym miesiącu dwukrotnie) – czy wezwania do zapłaty kierowanego do klientów pozwanej, czy do samej pozwanej, skąd wynikała jej wysokość i podstawa obciążenia nią pozwanej w każdym miesiącu, a także wreszcie, że została ona w ogóle poniesiona przez powoda, a takowe wezwania wysłane. W konsekwencji powyższego Sąd uznał żądanie powoda co do kwoty 86,10 złotych (10 x 8,61 złotych) za nieudowodnione i w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

W tych okolicznościach uznać zatem należało, że powód(...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w B. ponad wszelką wątpliwość wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanej A. B. roszczenie objęte przedmiotowym pozvem co do zasady, jak i co kwoty 1 428,03 złotych (stanowiącej równowartość kwoty abonamentu za okres od stycznia 2017 roku do września 2017 roku, 9 x 158,67 złotych), stąd też na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 4 i art. 7 ustawy z dnia z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) Sąd w punkcie pierwszym wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 428,03 złotych wraz z ustawowymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 158,67 złotych za okres od dnia 17 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, 158,67 złotych za okres od dnia 16 lutego 2017 roku do dnia zapłaty, 158,67 złotych za okres od dnia 16 marca 2017 roku do dnia zapłaty, 158,67 złotych za okres od dnia 18 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty, 158,67 złotych za okres od dnia 19 maja 2017 roku do dnia zapłaty, 158,67 złotych za okres od dnia 16 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty, 158,67 złotych za okres od dnia 18 lipca 2017 roku do dnia zapłaty, 158,67 złotych za okres od dnia 16 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty i 158,67 złotych za okres od dnia 16 września 2017 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące powództwo – w zakresie żądania kwoty 86,10 złotych – za nieudowodnione, Sąd na podstawie powyżej powołanych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario powództwo w tym zakresie oddalił, o czym orzekł w punkcie drugim wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265).

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 94,31 %, a pozwana w 5,69%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 930 złotych (opłata sądowa od pozwu – 30 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych). Koszty poniesione przez pozwaną wyniosły 917 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 877,08 złotych (94,31% z kwoty 930 złotych), zaś pozwanej w kwocie 52,18 złotych (5,69 % z kwoty 917 złotych). Po skompensowaniu obu tych kwot, pozwana winna zwrócić powodowi kwotę 824,90 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 17 listopada 2018 roku